

Intensificata attività esplorativa e di artiglierie in Tunisia

Attacco ai porti di Bona e Tripoli

Vivaci azioni ed intensificata attività di elementi esploranti e dell'artiglieria sul fronte tunisino. L'aviazione dell'Asse ha abbattuto in combattimento tre aerei.

Nostri bombardieri hanno attaccato il porto di Bona provocando notevoli incendi, altri apparecchi italiani e germanici agivano efficacemente su Tripoli.

Numerose bombe sono state lanciate da aerei nemici su Biserta e Tunisi: danni sensibili agli abitati e circa 100 morti e 200 feriti fra la popolazione civile.

Velivoli anglo-americani hanno bombardato Avola (Siracusa), Pozzallo e l'isola di Lampedusa.

Centrato dalle artiglierie contro-aeree un plurimotore è precipitato in mare al largo di Pozzallo.

Ojačeni ogledniški in topniški nastopi v Tuniziji

Letalski napad na pristanišči Bono in Tripoli

Zivahni nastopi ter ojačeno delovanje ogledskih in topniških oddelkov na tunizijskem bojišču.

Oso letalstvo je v bojih sestrelilo tri letala. Naši bombniki so napadli pristanišče v Boni ter povzročili znatne požare. Druga italijanska letalska letala so uspešno nastopala nad Tripolisom. Sovražna letala so vrgla številne bombe na Bizerto in Tunisi. Znatna škoda na poslopih ter okoli 100 mrtvih in 200 ranjenih med civilnim prebivalstvom.

Anglo-ameriški letala so bombardirala Avola (Siracusa), Pozzallo ter otok Lampedusa.

Pred Pozzallo je treščilo v morje večmоторno letalo, ki ga je zadelo protiletalsko topništvo.

Angleške bombe niso preplašile berlinskega ljudstva

Zgledno reševalno delo med napadom

Stockholm, 4. marca. S. Švedski list »Afton-bladet« objavljajo poročilo iz Londona, po katerem v angleških vojaških krogih razpravljajo o podrobnostih letalskega napada na Berlin. Odkrito priznavajo, da je bil napad hote naperjen proti središču nemške prestolnice ter porogljivo dodajajo, da ne kaže več govoriti in razpravljati o vojaških in nevojaških ciljih. S tem pa Angleži hkrati potrjujejo, da so z bombardiranjem hoteli samo strahovati civilno ljudstvo, med katerim je bilo več žrtev. Kar zadeva razdejavanja, pa dajejo samo splošne izjave, kakor »škoda je morala biti velika, če upoštevamo število bomb, ki so letele na mestu«. Glede izgube 19 bombnikov, ki jo angleško poročilo uradno priznava, pa pravijo, da je prehud. Angleški letalski veščaki cenijo, da bi tolikšen odstotek izgubljenih letal za angleško letalstvo utegnil biti poguben, če bi se ti napadi nadaljevali.

Berlin, 4. marca. S. Izvedele so se nove podrobnosti o zglednem vedenju berlinskega ljudstva, ko so angleška letala v noči od 1. do 2. marca napadla nemško prestolnico. Zlasti poudarjajo,

Bojevite napovedi ameriških poraženih admiralov in generalov

Buenos Aires, 4. marca. S. Iz propagandističnih nagibov imajo ministri Združenih držav še vedno v raznih krajih in ob vsaki priložnosti govore, v katerih vedno bolj drzno govorijo o zmakah. Tako je mornariški minister polkovnik Knox slovesno obljubil: »Mi bomo japonsko mornarico popolnoma uničili, preden bo končana vojna.« To je zanimiva obljuba, ki naj ustvari v javnosti določen vtis. Toda znano je, da je že mnogo časa poteklo od dneva, ko je bila izrečena podobna napoved, da »bo namreč japonska mornarica uničena v 90 dneh«. Prva obljuba, nanašajoča se na določen rok, se ni izpolnila, zato se ognjevitvi polkovnik po tistih slavni »90 dneh« ni več upal napovedovati.

Saigon, 4. marca. S. Na zahodnem delu Tihega morja se v času, ko severnoameriški voditelji, admirali in generali na vsa usta kriče, Japonska v tihoti in molku pripravlja. Med tem je zloglasni polkovnik, mornariški minister Knox, razglasil v senatu, da bo nekega dne ameriška mornarica uničila japonsko mornarico in da bodo Združene države že poskrbele, da Japonska mornarica nikdar več ne bo imela. Ameriški admiral Nimitz, premaganec pri Pearl Harbourju, pa se široko-ustni, da je ameriška mornarica pripravljena napasti vojaške postojanke, od koder bo potem takoj moglo »planiti na japonska industrijska središča in jih s strahovitimi napadi razdreti«.

General Mac Arthur — premaganec na Filipinskih otokih — pa je zabil za vse globine in razglasil na vse štiri vetrove, da pripravlja japonska strahovit napad na Avstralijo. Menda so njegova ogledniška letala opazila, da so Japonci izredno ojačili vsa svoja pomorska, letalska in kopenska oporišča na otoku Timorju in na Salomonem otoku, ki v polkrogu objemajo obalo Avstralije. Močno so bile ojačene tudi japonske po-

Nemške čete so prodrle do srednjega Donca

V bojih ob Kubanu in Miusu so bile sovjetske sile zavrjene — Severozahodno od Harkova se Rusi umikajo — Pregled ruskih letalskih izgub v februarju — Novi uspehi na severnem tuniškem bojišču

Hitlerjev glavni stan, 4. marca. Nemško vrhovno poveljstvo je včeraj objavilo tole uradno vojno poročilo:

Nasprotnik je na nekaterih mestih znova napadel na kubanjskem mostišču in postojanke ob Miusu. Bil je povsod krvavo zavrjen.

Nemški protinapadi so pri Izjumu na širokem bojišču dosegli srednji Donec. Tudi vzhodno od Slavjanske in na področju severozahodno od Harkova so naše divizije zasledovale umikajočega se nasprotnika, odrezale več sovjetskih skupin in jih uničile.

Medtem ko je jugozahodno od Orla še zmerom močan sovjetski pritisk proti nemški bojni črti, so nemške pehotne in oklepne divizije na odseku severozahodno od Orla ustavile močne sovjetske napade, razbile nasprotnikove sile, ki so vdrle na glavno bojišče, in jih vrgle po uničenju 16 težkih in najtežjih oklepnikov nazaj.

Mesto Ržev je bilo v vrsti načrtnih premikanj za skrajšanje bojišča izpraznjeno. Zaščitni oddelki, ki so že nekaj dni mesto imeli samo še zasedeno, so se v noči na 3. marec po

porušenju mostov preko Volge neopazeno odmaknili od nasprotnika.

Na ostalih odsekih srednjega in severnega dela vzhodnega bojišča je potekel dan razen nekaterih krajevnih napadov v splošnem mirno.

Naprave na murmanski železnici so nemški strnoglavci uspešno razdejali.

V mesecu februarju je sovjetska vojska izgubila 886 letal, in sicer 701 v letalskih bojih, 118 po obstreljevanju protiletalskega topništva, 30 pa po obstreljevanju oddelkov kopne vojske, medtem ko je bil ostanek uničen na tleh.

Na severnem tuniškem bojišču so bili kljub močnemu nasprotnikovemu odporu doseženi nadaljnji krajevni uspehi. Oddelki letalstva so obstreljevali topniške postojanke in motorizirane nasprotnice oddelke. Bojna letala so napadla pristanišče v Tripolisu.

Posamezna angleška vznemirjalna letala so metala preteklo noč bombe na zahodne nemške kraje. Eno angleško letalo je bilo sestreljeno, dve nadaljnji pa je nasprotnik izgubil po obstreljevanju nad obalo Rokavskega preliva.

Žalne slovesnosti ob prvi obletnici smrti vojvoda D'Aosta

Rim, 4. marca. S. Včeraj dopoldne ob 9 je v kraljevi cerkvi Sv. Sudarija bila vprilo Nj. Vel. Kralja in Cesarja žalna služba božja za kr. vis. vojvodom d'Aosta. Navzoči so bili: državni podtajnik v predsedstvu vlade, ki je zastopal vlado, vilezi reda Sv. Anunziata ter ves dvor.

Rim, 4. marca. S. Na pobudo fašističnega zavo-
voda za italijansko Afriko in v sporazumu s fa-

šistično stranko so po vsej Italiji slovesno praznovali prvo obletnico slavnosti Amadeja Savojskega, vojvoda d'Aoste. V Rimu je bila proslava v eni od dvoran omenjenega zavo-
voda v palači Brancaccio. Navzoči so bili: kvadrumvir maršal Italije De Bono, predsednik senata, fašistične in korporacijske zbornice ter Akademije, člani velikega sveta, vlada in vodstvo fašistovske stranke, dvorni minister, rimski guverner, prefekt, zvezni tajnik, najvišjavnostne osebnosti italijanskega naroda v vojni, veleposlaniki in drugi. Prišli so na slovesnost tudi diplomatski zastopniki držav trojne zveze. Častno stražo so tvorili oddelki policije iz italijanske Afrike v slavnostni uniformi. Za častno mizo, nad katero je visela velika slika junaka, so sedeli: tajnik fašistične stranke Vidussoni, minister za italijansko Afriko Teruzzi, predsednik fašističnega zavo-
voda Fani in podpredsednik Rossetti.

Po pozdravu, ki je veljal Kralju in Cesarju ter Duceju, je govoril, častnik Carlo Scerza, podtajnik fašistične stranke z globokimi besedami očrtal vzvišeni lik junaka, vzvišenega kneza savojske kraljeve hiše ter poudarjal njegovo odločno delovanje in ga prikazal kot najčistejši simbol in vzvišeno žrtev.

Slovesnost je potekala v znamenju goreče in ponosne vere.

Zmešani pojmi o komunizmu v Ameriki

Lizbona, 4. marca. S. Nasprotujoča si mnenja ameriških političnih osebnosti glede komunizma v Rusiji so privedla Westbrook Peglerja, da je sklenil v listu »Philadelphia Enquirer« razložiti nekaj teh dejstev severnoameriški javnosti. »1. decembra 1939«, piše Pegler — je Roosevelt označil Sovjetsko Rusijo kot državo napadalno z ozirom na Finsko. Obtožil je tedaj politiko Sovjetske zveze, da krši pravice narodov. Dan pozneje je Roosevelt zahteval od ameriških podjetij neke vrste bojkot proti Rusiji. Ta podjetja naj bi takoj ustavila vse dobave vojaških potrebščin, namenjene državi napadalni, ki bombardira z letali dela omikanega sveta. Pegler potem omenja nek notranje politični dogodek v Združenih državah, ki se je pripetil malo pred nemškim napadom na Rusijo. 1. junija 1941 je Roosevelt smatral za potrebno uporabiti vso redno vojsko proti upornikom, ki so zaprli vhod v neko letalsko tovarno. Tedanji vrhovni državni pravdnik, ki je zdaj predsednik najvišjega sodišča v Združenih državah, Robert Jackson, je izjavil: »Položaj v Los Angelesu je bolj podoben uporu, kakor pa delavski stavki. Lahko je razločevati zakonite delavske voditelje od komunističnih kolovodij. Zakoniti delavski voditelji se bore za odstranitev slabih socialnih razmer, drugi pa hočejo samo stavko. To je komunizem.«

Ni še preteklo mesec dni od te izjave, ko so severnoameriški komunisti, ki so bili izzvali stave, na ves glas zahtevali orožje in druge vojaške potrebščine za Rusijo. Zahtevali so poleg tega tudi, da je treba z vojniki Združenih ameriških držav vzpostaviti drugo bojišče, da bi tako razbremenili Sovjete.

Sovjetske zveze. Kaj te besede v resnici pomenijo, ni za nikogar skrivnost, bolj zanimivo pa je, kako na te ruske težnje gledajo Angleži in Amerikanci. V Londonu in Washingtonu sicer pravijo, da bi radi videli, da bi stara Poljska spet vstala, a da zdaj še ne kaže govoriti o razmejitvi; torej se ne marajo vmešavati v spor med poljsko in rusko vlado. Če pomislimo — piše nemški dopisni urad — kolikokrat so Angleži in Amerikanci že poudarjali, da je treba

Spremembe v vodstvu španske vojske

Madrid, 4. marca. S. Pod predsedstvom generala Franca se je sešla španska vlada, da bi rešila nekatera vprašanja, ki se zlasti tičejo vojnega ministrstva. Bivši poveljnik »Sinje divizije« general Munoz Grandez je bil imenovan za načelnik vojaške pisarne generala Franca, in sicer namesto divizijskega generala Moscarda, junškega branilca Alcazarja. Ta je prevzel posle generalnega kapitana v Kataloniji. Divizijski general Garcia Escanz je bil imenovan za generalnega kapitana Kanarskih otokov. Divizijski general Martin Alfonso je ostal glavni ravnatelj vojaških edinic. Letalski minister divizijski general Vigon ter generalni kapitan Valladolido, divizijski general Solchaga sta bila imenovana za generalne poročnike.

Odmevi Ribbentropovega obiska v Angliji

Stockholm, 4. marca. S. Iz dopisov, ki jih prinašajo nekateri švedski listi iz Londona, je moči razbrati prve učinke, ki jih je obisk nemškega zunanjega ministra rodil v angleških političnih krogih. Na angleški strani odkrito priznavajo, da je obisk Ribbentropa in njegovih sodelavcev pri Duceju potrdilo sile in volje za boj. Na splošno priznavajo, da je cilj Osi še vedno tisti, kakor je bil, namreč dobiti vojno ter ustvariti nov red v Evropi. Priznavajo, da bi zavezniki zmago skrajno otežili ali pa morda celo onemogočili že dejstvo, če bi Osi vse svoje sile zbrala tudi zgolj za samo obrambo.

Vesti 4. marca

S 1. aprilom bodo po vseh Združenih državah zmanjšali količine mesa, olja in masti za kuhinjsko uporabo.

Angliji, ki ima velike tekstilne tovarne in ki je pošiljala blago po vsem svetu, sedaj primanjkuje celo brisač. Izdelava komaj zadostuje za vojsko in bolnišnice. Ljudje, ki prenočujejo v hotelih in ki hodijo k brivcem, morajo brisače nositi s sabo.

Berlinsko posebno vojaško sodišče je obsodilo na smrt nekega Bobroszowskyja, ker je dne 2. marca ponoči med letalskim napadom ukradel iz neke hiše, ki jo je zadela bomba, zavoj obleke in drugih stvari, ki jih je neka najemnica spravila na varno.

Nov dokaz divjaškega ravnanja z ujetniki je podal novozelandski minister Fraser, ko je povedal, da je bilo 49 japonskih vojni ujetnikov ustreljenih in 63 ranjenih v nekem taborišču na Novi Zelandiji. Ustrelili so jih, ker so se uprli oblastem v taborišču.

Na vzhodnem bojišču je padel nemški polkovnik Oton Hevner, vitez železnega križa in načelnik štaba poveljništva letalstva pri SS oddelkih.

V Teheranu pripravljajo pregraditev transiran-
ske železnice na rusko širino tira, tako da bi lahko sovjetski vlaki vozili do Perzijskega zaliva. S tem bi odpadlo zamudno prekladanje blaga na sovjetsko-iranski meji. Ta namen znova potrjuje sovjetsko težnjo po izhodu na Perzijski zaliv.

Ameriški minister Knox sodi, da se udeležuje podmorniške vojne najmanj 300 do 400 nemških podmornic.

Angleške skrbi zaradi sovjetskih teženj po boljševizaciji Evrope

Bern, 4. marca. S. Iz Londona poročajo, da so v angleških krogih vedno bolj zaskrbljeni zaradi teženj, ki jih Sovjetska Rusija kaže bodisi na ozemelskem področju, bodisi na področju boljševizacije. List »Gazette de Lausanne« pravi v dopisu iz Londona, da angleško vlado zdaj najbolj vznemirja vprašanje o grozeči boljševizaciji Evrope.

že zdaj misliti na obnovo evropskih držav po vojni, imamo dokaz, da se London in Washington ne moreta odkrito postavljati po robu načrtom sovjetske zaveznice. Poleg tega pa tudi vidimo, da Angleži še zmeraj vztrajajo v starem sebičnem načelu, da je treba zrtvovati druge, če hočeš rešiti samega sebe. Kako vse drugače je vedenje sil Osi ter najboljših evropskih združenih sil, ki se toležejo z boljševizmom in se hkrati bijejo z bogataško Anglijo, ki prej ko slej vztraja v njenem izdajstvu nad našo celino.

Pravo ljudsko navdušenje za partizane

Od 68 prisilnih »mobilizirancev« iz Žigmaric in sodraške okolice je ušlo partizanom že 64 ljudi

Ljubljana, 5. marca.

Partijsko komunistično vodstvo se po samih neuspehih v borbi dolgo časa ni zanimalo. Razkrinkanje političnih nasprotij v partizanskih vrstah samih, kjer vaje vodilni porazi in propagandne neuspehe drug na drugega, kar je dovolj zgovorno pričalo izvirno pismo partijskega tajnika Kardelja poveljniku Matiju na položaju, je komunistično vodstvo prisiljeno, da skuša sedaj s svojo, našemu ljudstvu lažnivo propagando, prikazati, da kljub neuspehom številna moč in oborožitev partizanskih odredov raste. Danes seveda tej propagandi nasedajo le blazni naivnosti in zaslepljenosti, do čim je med ljudstvom partijska propaganda neuspešna in vsako komunistično prikrižanje resnice smešno.

Množijo se primeri masovnih prestopov k partizanom, tako pravi partizansko poročilo »slovenskega bojišča«. Ironija brez primere! Res se vrstijo — toda porazi partizanskih krdel — tam od Gorskoga Kotora do Pletarij. Vrstijo se nastopi kmetskih fantov, ki zadržajo partizanskim izstradanim ušivcem smrtonosne udarce in jih nagrajujejo za zločina nad lastnim ljudstvom.

Kaki so ti »masovni prestopi k partizanom«, o katerih Kidrič, Baehler in vojaški verski referent ne niso poročali, pa je dovolj zgovorno primer iz osamljene vasi Žigmarice nad Sodražico, kjer so partizani prisilno »mobilizirali« 68 domačinov in jih odvedli v gozdove. Od teh 68 je partizanom ušlo že po nekaj dneh 64 ljudi, ki so se vrnili na svoje domove, nekaj celo v nekaterih krajih v Notranjski. To je pravo ljudsko navdušenje za partizane, to so masovni prestopi — toda od partizanov!

Ljudstvo se ne pusti več slepti partizanskim krvnikom. Spoznalo jih je, zato so zaman vsa partijska prizadevanja. Ali ni smešno, da komunistična propaganda po številnih skrutitvah in onečastjenjih naših cerkva navaja v svoje opravilno sveto mašo, katere da so se baje udeležili partizani?

Ne trgajte vrbovih mačic!

Vrbove mačice so prve znanilke novo porajajočega se življenja spomladi. Ob letošnjem ugodnem vremenu so začele brsteti že v začetku februarja in kazati svoj sivi kožušček. Ljudje se jih vesele, režejo vrške in jih nosijo domov. Nekateri pa jih narežejo cele butare, nosijo na trg in tam prodajajo. Ne zavedajo se, da delajo s tem veliko škodo čebelarjem, ki naberejo na teh mačicah spomladi največ obnožine ali cvetnega prahu. Obnožina je važen del hrane, ki jo pripravljajo čebele za zalego (črvičke). Brez nje se čebelarje družine sploh ne morejo razvijati. Obnožina je za mlade čebele to, kar za naše otroke kruh. Zaradi velike koristi so vrbove mačice v vseh kulturnih državah pod zaščito. Tudi pri nas je Visoki komisariat opozoril okrajna glavarstva na § 156 gozdnega zakona, po katerem je prepovedano trganje vršičkov in mačic vrbovja.

NAROČAJTE »SLOVENSKI DOM«!

Kihanje sicer ni bolezen, lahko pa je prvi simptom prehlada, tedaj vzemite Aspirin in tako se boste izognili prehladu z vsemi neprijetnimi posledicami.

Izšel je znameniti roman

POSTRUŽKA

Spisal Dario Nicodemi

Igra »Scampolo«, ki je spisana po tem romanu, je šla čez gledališke odre že po vsem svetu. Knjigo dobite po vseh knjigarnah in trafikah.

Zamolčani Napoleon

Na to pismo ni odgovoril Napoleon sam, ampak je ukazal pisati prosvetnemu ministru pismo z dne 2. februarja 1812, ki je po obliki in vsebini ostro, nespošljivo in obtožujoče, bolj žalitev kakor odgovor. V njem je bilo med drugim rečeno, da je bilo papeževu vedenje smešno, krivo in zlohotno ter je papeža obtoževalo nevednosti, predsodkov in nesposobnosti, češ da ne more niti tega razločevati, kar bi znal pač zadnji semenišnik, da bi ločil, kaj je za vero bistvenega, od tistega, kar je docela nepomembno; hkrati pa je papeža pozivalo, naj papeški prestol prepusti sposobnejšemu možu.

Vendar je moral načelnik poročati v Pariz, da so se tako ministoro pismo kakor tudi njegove ustne grožnje zlomile spričo papeževе odpornosti. »Papež«, piše dne 20. februarja 1812, »je odločen kakor zmerom, pa ve, da se je odločil in da svojega sklepa ne bo spreminjal.« — Zato se je moral Napoleon še enkrat premagati, ko spričo papeža ni mogel nič, čeprav je bil že gospodar pol Evrope. In na svojo veliko jezo je moral videti, da je papež, čeprav je bil v najhujši ječi, miren, odločen in trden, kakor bi sedel svoboden na svojem rimskem prestolu.

Jetnika prepeljejo.

Ko so vsi poskusi, da bi papežu vsilili cesarjevo voljo, spodleteli, je cesar sklenil, da se bo po sklepu vojske z Rusijo osebno lotil Pija VII. — Medtem ko je bil v Dresdenu na poti v Rusijo, je dne 21. marca 1812 z izgovorom, da bi mogle angleške ladje priti v Savono in odpeljati papeža, zaukazal, naj svetega očeta prepeljejo v Fontainebleau pod naslednjimi pogoji:

- Papež naj bi potoval obločen kot navaden duhovnik, da ga na potovanju ne bi spoznali.
- Odpotovali naj bi ponoči, da ne bi nihče opazil. (Papeža so res prebudili iz spanja, da se je pripravil na odhod.)
- Skozi mesta naj bi šel peš, da ne bi ropotanje kočije priklinalo pazljivosti mimoidočih; kočijo naj bi uporabljal le izven mest.
- Dvorskemu osebju so zabijali, naj papežev odhod docela prikrijejo. (V ta namen so še ves teden po papeževem odhodu kakor navadno nosili jedi v papeške prostore, v dvorski kapeli pa so ob času, ko je navadno maševal, še kar naprej prižigali sveče.)
- Pot iz Savone v Fontainebleau naj bi opravičil v enem samem pohodu. (Papežu res niso dovolili niti stopiti iz kočije; med obedi so zaprli kočijo kar v kako vozarno. Na nepretrgana vožnja je tako utrudila starega ter na ledvicah in jetrih bolnega papeža, da je kazalo, da bo umrl, in so mu morali podeliti zakramente za umirajočega. Poklicali so tudi zdravnika, kateremu pa niso povedali, kdo je bolnik, ampak so mu celo s smrtno kaznijo zagrozili, če ne bi ohranil skrivnosti, ako bi ga morda spoznal.)
- Potovanje je trajalo celih deset dni od 9. do 19. junija, lahko si mislimo, koliko je papež pretrpel.
- Surovost je povečala še to, ker v Fontainebleauju niso napovedali papeževga prihoda, da se ne bi novica razširila med ljudstvom in ga ne bi hrupno pozdravljali. Tako so ga v Fontainebleauju sprejeli brez vsakršnih priprav.

Zaradi svoje boleznij in naporov na potovanju je papež potem tri tedne nihal med življenjem in smrtjo. Koliko pa je Napoleona in njegove skrbelo papeževu trpljenje in celo, s kakšno pokvarjeno naslodo so ga večali, dokazuje tale okoliščina: Ko je bil papež na potovanju, in sicer natančno dne 12. junija, tako hudo bolan, da so mislili, da umira, je Lagorse, ki ga je spremljal, vprašal neko odlično osebnost, če ne bi kazalo ustaviti potovanja, dokler se mu ne bi zboljšalo —

Res vzorno vedenje — in upravičen jok ljudi, ki so prišli v cerkev.

Komunističnim vsakodnevnim pretvarjanjem ljudstvo ne verjame več. Ali naj mar hodi za Koebekom, glasnikom »krščanskih socialistov«, ki so prej vpili o novem socialnem redu, potem pa zažgali Lavričovo tovarno, kjer je izgubilo toliko ljudi kruh, ali delavska stanovanja v kostanjevškem gradu, ali grad Vrbovo, kjer so imeli del bolnišnice usmiljeni bratje iz Kandije? Njihovo pretvarjanje in laž so si spoznali. Ali naj verjamejo glasnikom »novega reda in bodočnosti«, ki so zažgali grad Vrbovo in z njim krasno knjižnico, lepe slike evropskih umetnikov in uničili znamenite freske v tej kapelici? Ljudstvo je že davno obrnilo hrbet tem uničevalcem, zato so vsa njihova prizadevanja za pridobitev ljudstva in vsa njihova lažna propaganda zaman!

Kinematografi v letošnjem predpustu

Ljubljana, 4. marca.

Ljubljana se ponaša s petimi kinematografi, ki dajejo vsak dan ob določenih urah svoje predstave. Za kinematografijo se je Ljubljana začela že razmeroma zgodaj zanimati, ko so pred 60 in več leti ljubljansko prebivalstvo vabili k svojim predstavam tako imenovani »potujoči kinematografi«, ki so dajali svoje predstave v salonu kazine ali pa v dvorani pri Maliču, ki je stal na prostoru, kjer se sedaj dviga mogočina Batjeva palača. Imamo v Ljubljani 3 velike in 2 mala kinematografa, ki vsi skupaj razpolagajo s 3250 sedeži.

Ljubljanski kino ima svojo posebno publiko, ki se močno razlikuje od one, ki obiskuje gledališke predstave. Človek bi skoraj lahko potegnil gotovo mejno črto med obema občinstvoma. Lahko opazimo, da nekateri meščani ne zahajajo nikdar v kino, pač pa zelo marljivo v gledališče. To je elita občinstva, ki se zanima za naše kulturne prilike in ki živi v okolju duhovne visoke kulture. Ta plast občinstva je zelo tanka. Na drugi strani pa je širok krog občinstva, ki se stalno zanima za kinopredstave in ki tvori velik kader obiskovalcev. Tako je Ljubljana v jedru in bistvu razdeljena v pogledu resnih predstav in zabav v dva tabora. Marsikoga bo pač zanimalo, kako se razvija predpustna sezona po kinematografih. Kakšen je obisk raznih kinopredstav? Kdaj so najboljše zasedeni? Kakor pripovedujejo in zatrjujejo ljudje, ki poznajo podrobno vrvenje in poslovanje po raznih ljubljanskih kinopodjetjih, so predstave ob nedeljah in praznikih res rekordno obiskovane, takrat so vsi sedeži razprodani in se ljudje pulijo za vstopnice. Je pa nekaj čudnega, da so n. pr. ob teh dnevih dopoldanske predstave, kakor tudi prve popoldanske ob 14.30 slabše obiskovane, naval je pa velikanski na predstave ob 16.30 in na večerne. Takrat vse hiti v kino; bolje bi pa bilo, ko bi si ljudje nekoliko razdelili čas. Med delavniki pa so ljubljanski kinematografi srednje obiskovani, nimajo večjega navala in so prav redke predstave, ki so med delavniki rekordno zasedene.

Prav nasproten pojav opazujemo pri gledaliških predstavah. Te so tako ob nedeljah in praznikih, kakor tudi ob delavnikih vedno dobro zasedene in so vselej vsi sedeži razprodani. V teh vojnih časih si tudi ljubljansko občinstvo zaželi dobre duševne hrane, ki jo pač v lepšem obsegu in okviru nudi gledališče.

Sestavlja se posebna in pregledna statistika o kinematografskih in gledaliških predstavah, kakor tudi o raznih koncertnih prireditvah, ki bo na-

posled podala razveseljivo in v kulturnem pogledu zanimivo sliko. Kako so bili ljubljanski kinematografi zasedeni v letošnjem, zelo dolgem predpustu? Razmeroma dobro.

Predpust, ta čas presneti, je letos resen. Resnost trenutka zato zahteva, da se ljubljanski meščani omeji na resne predpustne zabave, a so letos izostale vse druge predpustne prireditve. — Računariji, ki stikajo za statističnimi zanimivostmi in senzacijami, so se spraviili tudi na kinopredstave in začeli tuhtati, koliko ljudi je v letošnjem predpustu obiskalo kinopredstave in kakšen je bil pač uspeh? Izračunali in preračunali so, da je v dveh mesecih predpusta bilo v ljubljanskih kinih nad 100.000 ljudi, ki so iskali razvedrila pri raznih mikavnih predstavah in so z velikim zanimanjem sledili mnogim lepim filmom. Pravijo dalje, da je bilo le ob nedeljah in praznikih nad 80.000 obiskovalcev. Seveda je Ljubljana izdala za kino primerne čedne vsote. Vzemimo le, da je bilo za vsako vstopnico izdano povprečno 5 lir, dobimo, da je bilo doslej izdano za kino do pol milijona lir.

Zanimivo so tudi podatki o lanskim kinopredstavah. Trije veliki ljubljanski kinematografi so lani zaznamovali do 2500 predstav.

Z Gorenjskega

»Gorenjci si kujejo usodo sami«, pod tem naslovom priobčuje zadnja številka gorenjskega lista besede, ki jih je govoril na zborovanju v obmejnih Borovljah Gauleiter dr. Reinert. Na zborovanju se je zbralo mnogo ljudi. Po glavnih mislih o totalni vojni službi, ki je vodjeva bojna napoved, je Gauleiter dejal takole: »Kad bi govoril odkrito, Danes ne gre na Gorenjskem za nacionalno vprašanje, za vprašanje jezika in sličnih delnih problemov, temveč gre samo za eno: Ali bo postala Gorenjska dežela obnove ali pa dežela, v kateri vlada sovjetska zmehsalja. Kajti da so gorenjske tolpe orientirane in organizirane izključno boljševisko, za to imamo jasne dokaze. Moskva in žid stojita za njihovimi grozodejstvi. Mnogokrat so bile že tepene, toda kolikorkrat bi zopet poskušale, ne bodo dosegle nič drugega kot svoje uničenje, kajti mi jih prekašamo in nič ne bo zlomilo naše volje, da to deželo obdržimo. Prebivalstvo samo si bo skovalo svojo bodočo usodo. Kdor gre mirno na delo, kdor je zvest in dostojen, ta bo stal vedno pod zaščito rajha in bo doživel veliko bodočnost rajha, kdor se pa priznava k boljševiski zmedi, ta je zgubljen.

Ob zaključku je prešel Gauleiter ponovno na totalno vojno, v kateri se že nahaja nemška domovina, na velikansko zaposlenje, h kateremu se prostovoljno javljajo vsi dostojni moške in žene in ki predstavlja poleg tega še bojno napoved naroda vsem skrivam in lenuhom. Prihodnji teden bodo že na Koroškem zaprti obrati, ki jih zadene mirovanje, in preprost napis: »Zaprto — totalna vojna!« bo zgovorno pričal o velikanskem dvigu nemškega naroda, ki se bo končal z zmago. — S pozivom, da zaupajo Führeru in neumorno delajo za zmago, je odpustil Gauleiter borovelsko prebivalstvo, ki se mu je ponovno zahvaljevalo z burnim pritjevanjem za njegove smernice in drame izjave.

Dodatne živilske nakaznice za težake za mesec marec bo mestni preskrbovalni urad začel deliti po številkah potrdil tako, da pridejo na vrsto v petek 5. t. m. številke 1 do 100, v soboto, 6. t. m. številke 101 do 200, v ponedeljek, 8. t. m. številke 201 do 300, v torek, 9. t. m. številke 301 do 400, v sredo, 10. t. m. številke 401 do 500, v četrtek, 11. t. m. številke 501 do 600, v petek, 12. t. m. številke 601 do 700, v soboto, 13. t. m. številke 701 do 800, v ponedeljek, 15. t. m. številke 801 do 900 in v torek, 16. t. m. številke 901 do 1000. Od srede, 17. t. m. dalje bo mestni preskrbovalni urad sprejemal reklamacije. Opozorjamo, da bodo upravičenci dobili dodatne živilske nakaznice samo s potrdilom in samo do 25. vsakega meseca, ko morajo biti nakaznice prevzete. Podjetja morajo še isti mesec vrniti potrjene sezname št. III. Za ta namen posluje urad vsak dan od 8. do 12 in od 15 do 18 v palači Bata, I. nadstropje, soba št. 3.

Nov ilustrirani tednik Dopolavora

»Gente nostra«

Začasno je tednik »Gente nostra«, uradno glasilo Dopolavora, prekinil izhajanje, da bi začel izhajati v elegantnejši tipografski obliki, tako kakor izhajajo največji italijanski ilustrirani periodični listi.

Tiskal se bo na 16 straneh v barvah in bo imel za sodelavce najbolj znane in cenjene pisatelje.

Letna naročnina je 40 lir, vsaka številka pa, ki bo na razpolago po kioskih, bo stala lir 1.50. Tovarišu najlepše želje!

Preselitev urada za kontrolo cen

Urad Visokega komisariata za kontrolo cen se je preselil v Wolfovo ulico 12., I. nadstropje.

Sprememba tramvajske postaje na trimostovju

Od danes dalje je dosedanje postajališče tramvajev, ki vozijo proti Mostan, pomaknjeno višje — vzporedno s trgovino Šmalc. Sprememba je bila nujno potrebna, kajti na mostu je zastal ves tovarni promet, kadri sta stala dva križajoča se vozova. Seveda se ljudje še niso navadili na novo postajo. Mnogo jih je namreč čakalo pri mostu, začudeno opazujoč, kako da se je voz ustavil sredi klanca. Še bolj pa so bili presenečeni, ko jo je tramvaj precejšnjo brzino rezal naravnost proti magistratu, ne da bi se kaj ustavil. Nekaj dni bo poteklo, pa se bomo navadili.

Pogreb župnika Janka Barleta

Ljubljana, 4. marca.

Šentjakobski župljani so včeraj popoldne na dostojen način spremlili svojega dušnega pastirja župnika Janka Barleta k zadnjemu počitku. Že jutraj se je obširna fara odela v žalno obleko. Zaplapolale so črne zastave, ki so visele povsod na vseh hišah. Popoldne je bila krsta prenešana iz župnišča v cerkev, kjer je bila nato opravljena žalna maša. Popoldne se je pred začetkom pogreba na obsežnem trgu pred cerkvijo zbrala ogromna množica ljudi, tako župljanov in župljank, kakor tudi mnogo ljudi iz ostalih krajev mesta. Točno po programu se je razvijal iz cerkve na pokopališče pri Sv. Križu žalni sprevod. V cerkvi je stolni dekan dr. Tomaž Klinar ob asistenci treh župnikov, šempeterskega, trnovskega in sedanjega šentjakobskega opravil cerkvene molitve in pogrebne obrede, nakar se je nato formalno žalni sprevod, ki je krenil od cerkve po Starem trgu proti pokopališču. Bil je res velik žalni sprevod, ko se je pogreba udeležila velika množica ljudi. Pred krsto za križem so šli učenci in učenke šentjakobske osnovne šole, za krsto pa so korakale dolge vrste vernikov. V častnem številu so se pogreba udeležili šentjakobčani z raznimi društvi in organizacijami, prav tako je bilo v sporedu veliko število pokojnikov duhovnih sobratov s škofom dr. Gregorijem na čelu. Ob odprtem grobu so pokojniku zapeli šentjakobski pevci primerne žalne pesmi. Naj Janko Barle v miru počiva!

Domani - Jutri
AL CINE UNION

LILIA SILVI
ROBERTO VILLA
IRASEMA DILIAN
CARLA DEL POGGIO

DRVARKA MARIJA

TOMAŽIČ JOŽE

BERANEK JOŽE

21.

Hočka graščakinja je pazljivo poslušala konjičkov nasvet, se malo začudila, da bi naj tukajle razjahala in bosa šla naprej. Ko pa je konjičkove dobroželjne besede malo premislila, je obesila vajeti ob sedlo, skočila s konja in ga nežno potrepjala po gladkem vratu:

»Ze prav, konjiček moj, da si me na to opozoril!«

Nato je sedla na star štor ter se sezula, privezala čevljičke ob sedlo ter se bosonoga podala po grdi romarski stezi. Na tej je ležalo polno skal, pečevja ter kamenja, ki so se ga tu in tam držale smrekove korenine z odrtimi grčami, iz katerih je rosila smolnata rosa, kot bi na njih obvisle romarske solzice.

22.

Planinski gozd se je šele prebujal iz planinske noči; veje so razobesile pajčevinaste mreže z biseri, da jih obarva jutranja zarja in da jih nato vse lepo pisane povere zlato sonce in jih odnese višje gori na planino Drvarka Mariji kot dar za njen god, ki ga je smrekovje in jelovje v božji tišini poznavalo.

Grajska romarka pa se je poganjala s skale na pečino in preko oguljenih korenin, za njo pa je z lahkoto peketal njen beli konjiček. Kar se belec pri neki srebrnogičasti smreki ustavi, si njeno deblo malo ogleda, zadovoljno prikima, nato pa dvigne prednjo nogo in s kepitom udari po smrekovi skorji. Ko je odbil lep kos rjave skorje, ga potisne pred svojo gospodarico, ki je začudeno opazovala njegovo početje.

Ribniški kuharski recepti

Reznaužn'kou France ja' biu jaku podjāt'n in trd'n kmet. Pa ne samu pod nuge, tūd drgač'. Ku ja' zvājdu ze radio. jo ja' mahnu u Lbjano in prnjāsu damu jaku duabr radio aparat. Kdu b' s' mislu. U tak' kmjāčk' hiš, pa radio? — Tu rājs nāj kar s' buad'.

Pomisl'tel — Pozim' se ja useu ob večjār, ku grof u zepek' ne guarku. Fajto u ista, neviu ja radio in poslušou. Tu naj biu kar toku, kok'r k'd'r pr' sosajdav'h žgance kuhajo. Mūska ja jaku rad poslušou, zetu ja pa kŭpu radio. S' ja mislu: Č'najš ja pa useglih, kok'r če b' hodu u Lbjano poslušat, ku se uazjo tršk' g'spudja.

Ženua M'jāto, ja biu žja toku nevađu najn, de ja' pozabila se žlico žgancu u ist'h, k'd'r ja radio neštīmou. S tak'm jenimajnam ja poslušala. France, če prou ja imu radio, naj biu kdo vāj koku briht'n. M'jāta pa M'jāta.

Ānkāt ja brala u Domoljub', de bo radio oddajou kuharske recepte. Ona, ja mogla it' pa prou tistu dopoudne pričat ne sodnijo ze sosajdo, k' ja anga tožila; zetu mojnde, k' ji ja dĭau de ja »jam-šče«. Prou zeprou, se pa nāj muaglu zvājdt' nekul' — zekaj se ja šlu. So moučau u, ku žjāmla, posjābnu polej, k' ja tožbuu zg'bila. Gvišnu ja pa tu, de ja biu spjāt ānkāt žjānsk' jāz'k umājs.

Prajt, ku ja odšla ne sodnijo, ja neročila Francjāt', de nāj ja mĭarka ne radio, t'daj, kdr bo zečjau oddajāt kuharske recepte. O, o, bom žja poluvu use, kulkr jih bo nam dau. Žjana ja mislna de ja prou zestuapu, pa ja šla unkej. Spuatama se spum'n, kaj ja France dĭau. Brž tjače nezaj in ga upraša, če ja prou zastuapu kaj m' ja neročila. I, kaj ne buam; tiste čāčle de muam polovt', kulkr jih bo radio nam oddau! — ja dĭau France. Viš, viš, sa sm vajda, de s' ti tok kŭnštou, de b' s' kladucam šajbo rezbu. Radio vndr ne bo oddajou nobenh čajglcu. Slišalu se bua samu prpudvajne; — ti pa use ker buaš slišou lpu zepiš! — de nĭab pozabu — vāj? Dobru, dobro tastara, bom žja. Ti pa le hitru pajd', de ne buaš kaj zem'dila. Sa vndr

vājš, de brez tĭabe ne buado muag'l' ne sodnĭj' nē opraut. Tle imaš popjar, svintnik, pa mĭarkaj; — ga je se ankat opozorila M'jāta. Ja, ja, žja dobru. Bug te nesl!

Kok'r ja ankat odšla spod strājhe, se ja kar odhnu, s' ja mislu: Sam de s'm te lausl! — Naj dougu čakou, pa se oglas kukouca. Čez jaku dougu je zeslišou: Halo radio Ljubljana. Sedaj bo bo gospodĭna Piškurjeva povedala nekaj novih kuharskih receptov. Prav takrat pa se neka postaja oddajā u slovenštini gimnastične vaje. Pazite pa dobro, da boste aparate točno usmerili na Ljubljano! — France s' ja mi slu, dobru ja. M'jāta je bla radio netančnu ne Lbljano neštimala; — France s' ja pa mislu, de bo b'l gvišnu, ja pa se ze an par stopin obrnu ne dĭasno, tok de se ja glih sam ne polovico tok slišalu ku b' se muaglu.

Zesliš prpoudvajne, — pograb svinčnik in zečne pisat: Roke u bok, deni pest moke na ramo. Dvigni kolena in pripogibaj palce, nato pa dobro premešaj, u pol litra mleka. Vdihaj hitro eno žlico ruma. Iztegni noge ter stisni dve kuhani jabolki skozi cedilce. Skozi odročenje potresi use skupaj s sladkorjem. Izdihvaj hitro, dihaj normalno ter stresi v skledo. Pozor! — Ulezi se na tla ter naglo stopaj beljake treh jajec. Pripogibaj se naprej in nazaj dokler ne zavre in roke v predročenju, skozi dobre mešaj in spusti ob životu. Čez 10 minut potegni posodo iz ognja nato votu. Čez 10 minut dobro odrgni s platneno krpo. Di-se po životu dobro odrgni s platneno krpo. Obledci se v volneno obleko in postavi na mizo z nadelci. —

Tako slavna gospoda — Mislim, da boste z mojimi receptom popolnoma zadovoljni in te gimnastične vaje ponavljajte vsak dan na tešče jutraj in ko pridete po dolgem sedenju iz urada domov.

No tok ti d'š, tastara, tle imaš tuja recepte in m' se ne misu naj pršku koku ga ja biu polomu. M'jāta se ja vrnila s sodnĭja damu in ja še nalašče hitru šla. eZnimala jo ja, kašn ja ta nuav

recept. No kaj s kaj odpraula ne sodnĭji? — jo vs vesjau upraša France, sa tŭlk naj biu žja nepisou, odkar ja u šulo njahou hod't. Ja use u rĭad ne sodnĭji, ze drŭgu se pa nē ne briĭaj in naj te nē ne skrbi. Kej imaš recept? —

U, Al' l' netaknena tastara! — pa majnde te nejso kaj štrafal tamkaj? — Tam lej ne miz ja recept! M'jāta uzjame u ruako in zjačne brat: »Roke u bok, deni pest moke na ramo, dvigni kolena in...« No, sa s'm vajda, de ti ne boš nobene stvari prou nerjādu. Čŭdnju ja, de se še hlače prou oblačeš. Prepričana s'm, de, če b' ble tok nerejene, ku ja žjānska kĭkla, de b' tistu k' ja zad obrnu nepraj, sprajdn tal pa nezaj. E M'jāta kar potolaž se, t' bo žja odĭjāglu! — Sa v'ndr vājš, de ne znam prou lpu pisat. Tu s'm t' povajdou, de prajt ku sma se uzjala, šĭjst lājt s'm hodu u taprv klas, ku b' biu imu it' u ta-drŭzga nam ja pa uĭt'l' umru, pa s'm muaglu dama ostat. Pa de se buaš prjaveč jajila, naj dobru, rada žouč puāš! Kaj naj jast polej puānem sam ne svajt! M'jāta se ja prec mau potolažila, ku ja slišala tok lpu govort Francjāta. I kaj se nĭab jajila? — ka pogljad kaj s nepisou! — France čĭta: Roke u bok deni pest moke...! — O ze pĭat ran božih, tista ja bla pa tūd brihtna, če ja mislna, de znamo mi ne ram kŭrat. Pr nas se kŭha u lunch pa u pĭač, ne pa ne ramah. Sa s'm ze dostkrat dĭau, de ja majstna gospoda ze popounama ponorāšla. Zĭaj so začal ze ne ramah kŭhat, pa premislitel Ha, ha, ha!

Pstima lpu ne mĭar g'sposke mŭhe, pa pajma rajš ŭznāt naše... Ne tu ja blu pa tūd M'jāt hmal odĭjāglu, k' se ja domisl'nā, de ima še pu svinsk'ga želudca u omar. Jast s'm biu pa glih ne tistu h m' pršu in s'm jima uāču: DOBR TEK!

»Ulica št. 15«, veseloigra v štirih dejanjih je doživala pri prvi predstavi nepričakovani uspeh. Občinstvo je napolnilo franciškansko dvorano do zadnjega kotička. Igra je zadovoljila slihernega gledalca in je brez dvoma uživala uspeh, kot ga ni dosegla še nobena predstava v letošnji sezoni franciškanskega odra. — Franciškanska prosveta bo igro ponovila na pustno nedeljo, 7. marca ob 5 popoldne. Vstopnice dobite v predprodaji v trgovini Sfiligoj.

Ljubljana

Koledar

Četrtek, 4. sušca: Kazimir, spoznavalec; Lucij I., papež in mučenec; debeli četrtek.

Petek, 5. sušca: Janez od Kriza, spoznavalec; Evzebij, mučenec; Foka, mučenica.

Obvestila

Poroka. V ponedeljek sta se v župni cerkvi sv. Franciška v Šiški poročila gđ. Zora Koltnerkar, hči želez. uradnika z Brezovice in gospod Maks Thuma, trg. sodrnik tvrdke I. C. Mayer v Ljubljani. Za prič ŭtala gg. Lojze Sitar in Stane Kohna, oba znana delavca v vrstah trgov. nameštencev. Mladima poročenca želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

Javne produkcije šol: Glasbene Matice v letošnjem letu, se vršijo vse po določenem načrtu, ki je bil nastavljen ob začetku šolskega leta. Pred božičem smo imeli produkciji s pretežnim sporedom, ki se nanaša na praznike. Prihodnji produkciji, 5. in 6. t. m., prinašata skladbe v plesnem ritmu. Pred veliko nočjo bo produkcija, ki nam bo pokazala, kako se lahko priredi skromen koncert najrazličnejšega sporeda v družini. Produkciji meseca maja pa bosta posvečeni proslavi najlepšega praznika mladine — Maternskemu dnevu. Opozarjamo torej na obe produkciji, ki bosta v petek in soboto ob 5 popoldne v mali filharmonični dvorani. Podrobnosti spored za obe produkciji je na razpolago v knjigarni Glasbene Matice.

Pustna nedelja na Rokodelskem odru. V nedeljo bo Rokodelski oder ponovil veseligr: »Vihar v kozarcu«, ki je že trikrat do zadnjega kotička napolnila dvorano. Vse, ki se hočejo na pustno nedeljo prijetno zabavati, vabimo in opozarjamo, da bo to poslednja vprizoritev v letošnji sezoni. Začetek predstave bo točno ob 6. Vstopnice so v predprodaji v nedeljo ob 10 do 12 in dve uri pred predstavo v društveni pisarni, Petrankova ulica 12, I. nadstropje.

Naš veliki simfonični orkester je sledil zgledu ostalih orkestro v svetovnih kulturnih središčih ter določil za spored koncerta, ki pade v pustno dobo, dela svetovnih mojstrov, ki so napisana v plesnem ritmu. Na Dunaju, v Pragi in Berlinu, pa tudi drugod, se je to že zdavnaj uveljavilo in vsak tak koncert ima prav tako velik uspeh kakor koncerti najresnejše simfonične glasbe. Prav gotovo bo velik užitek slišati izbrana vedra dela v dovršeni izvedbi polno zasedenega simfoničnega orkestra. Ta užitek nam bo nudil dirigent Drago Mario Šijanec s svojim poštovanalim in vztrajnim simfoničnim orkestrom v ponedeljek, dne 8. t. m. na IX. simfoničnem koncertu. Zato opozarjamo in vabimo na ta veseli koncert.

Ljubljansko gledališče

Drama:

Četrtek, 4. marca ob 17.30: »Jesenc. Premiera, Red Premierski.

Petek, 5. marca ob 15: »Kovarnstvo in ljubezen. Izven. Cene od 12 lir navzdol.

Opera:

Četrtek, 4. marca ob 17: »Zemlja smehljajec. Red Četrtek.

ROKODELSKI ODER

Nedelja, 7. marca 1945: »Vihar v kozarcu. Predprodaja vstopnic na dan predstave od 10 do 12 in dve uri pred predstavo v društveni pisarni, Petrankova 12-I.

Šport

Objava CONI-ja

Skrinjice za prvo pomoč. Glavno tajništvo CONI-a, odsek za zdravniško službo za športnike, je odredilo, da morajo vsa športna društva imeti svojo skrinjico za prvo pomoč in da mora ta skrinjica biti zmerom pripravljena na tekmovališču ter biti na razpolago službujočemu športnemu zdravniku. Športno-zdravniška služba je sklenila dogovor z družbo za prodajo zdravilnih izdelkov (Roma, Via Pö 7), ki bo dobavljala take skrinjice z zdravili in pripravami za prvo pomoč za ponesrečene športnike, in sicer za lir 440 za vsako, franko Roma.

Športna društva iz območja CONI-a se lahko neposredno obrnejo na omenjeno dobaviteljico z obveznim pismom za plačilo. Tvrdka jih bo poslala, brž ko bodo pripravljene, proti nakazilu ustreznega zneska.

Športna sekcija »Hermes« — nogometni odsek. Redni treninji v telovadnici poleg stadiona na Vodovodni cesti (vhod z dvorišča) se vrše vsak torek in četrtek od 18 dalje. Pozivajo se vsi stari člani kakor tudi novi zainteresirani, da se teh treninjav zanesljivo udeležijo. Za nabavo copat, brisač in nogavice naj vsak prinese s seboj točke oblačilne nakaznice. — Načelnik.

Na slovaškem so imeli pred nedavnim velike arške točke za državno prvenstvo. Pri juniorskih je turnir v nordijski kombinaciji Roli s 55 točkami.

Edgar Wallace:

34

Žabar s krinko

Elk ga je debelo pogledal. »Kaj mislite s tem, gospod kape-tan?«

»Vsega tega si ne morem namreč točno razložiti. Vsekakor pa se mi zdi, da to ni posebno duhovita teorija, da je nekdo splezal po lestvi z namenom, da skozi okno zastrupi Milisa s strupenim plinom. Še bolj neverjetno pa se mi zdi, da bi se Mills sam nameraval zastrupiti. Balder prisega, da je okno zaprl. Ko smo pa prišli v sobo, je bilo odprto. Ali smemo zaupati Balderju?«

Elk je pritrdil. Kmalu nato je prišel policijski zdravnik ter ugotovil Dikovo navedbo, da je bil umorjenj zastrupljen s prusko kislino.

Elk je spremljal Gordona v njegov urad v Whitehall.

»V vsem življenju se nisem še nikoli bal,« je dejal.

»Toda ti žabarji mi že segajo preko glave. Kako ne, ko pa je bil vendar pred našimi očmi umorjen jetnik! Bil je zastražen, nikoli in nikjer ni bil sam, — razen tistih nekaj minut, ki jih je prebil sam zaprt v oni sobi. In vendar ga je dohitela osveta žabarja številka 1. Ta dejstva pa že človeku lahko gredo malo na živce, gospod kape-tan!«

Dik je odprl vrata svoje sobe in povabil Elka, naj vstopi. »Ne poznam nobenega boljšega zdravnika za razrvane živce kot »kubocigar«,« je dejal veselo.

»Ne izgubite poguma, Elk. Žabar je tudi samo človek kakor mi vsi in tudi on ni vedno miren, kakor tudi mi nismo. Kje pa je vaš prijatelj Broad?«

Elk je šel brez obotavljanja k telefonu in zahteval številko Broadovega telefona. Po kratkem čakanju je zašlišal Broadov glas.

»Ali ste to vi, gospod Broad? Kaj počnete zdaj?« ga je vprašal Elk, ne čakaje, da bi mu pritrdilno odgovoril na prvo zastavljeno vprašanje. Govoril je v sladkem — priljubljenem tonu, ki ga je pri telefoniranju nad vse rad uporabljal.

»Kdo govori? Elk? Prav zdaj nameravam oditi.«

»Jaz pa sem bil skoraj prepričan, da sem vas pred petimi minutami videl v Whitehallu,« je Elk nadaljeval pogovor.

»To pa je moral biti moj dvojnik,« je odgovoril Broad.

»Šele pred desetimi minutami sem stopil iz kopalnice. Ali želite kaj od mene?«

»Ne, ne,« je zagodrnjal Elk. »Hotel sem le vedeti, kako se počutite.«

»Čemu? Ali se je kaj zgodilo?« je ostro vprašal.

»Ne, nič ni novega. Vse je v najlepšem redu!« je odkritosrčno odgovoril Elk.

»Morda pridete te dni kaj k meni ter me obiščete v moji pisarni. Z Bogom!«

Položil je slušalko na svoje mesto, uprl oči v strop in naredil hiter račun.

»Iz Whitehalla do njegovega stanovanja potrebujes z najhitrejšim avtomobilom najmanj štiri minute,« je dejal.

»Torej nam njegova prisotnost v stanovanju ne pove nič bistvenega.«

Zdaj je poklical policijsko direkcijo. »Potrebujem moža, ki bo dobro in natančno opazoval in kontroliral Joshua Broad-a. Do osme ure zvečer ga ne sme spustiti izpred oči; ob osmih mi pa mora podati obširno poročilo.«

Elk se je vsedel v naslanjač ter si prižgal drago smotko, ki mu jo je že prej dik ponudil.

»Danes je torek,« je premišljeval.

»In jutri bo sredo. Kaj mislite, kje bi bilo najboljša, da bi poslušali vesti, ki jih bo žabar številka 1 sporočil po radiju?«

»Jaz mislim, da bo to najboljša v palači mornariškega poveljstva,« je rekel dik.

»Jaz sem se že posvetil s prvim admiralom in vse tako uredil, da bom

že ob tričetrt na tretjo uro v sobi za radijsko oddajo.«

Dik je naročil in si dal dostaviti večernik. V svojo olajšanje je takoj ugotovil, da še ni nobene vesti o Millso-vega umoru.

Tekom dneva je enkrat pogledal skozi okno svoje sobe ter je videl na cesti Elka, kako je korakal sredi ceste z dežnikom v roki, s starim trdim klobukom, potisnjem na čelo, z majhno postavjo, ki ni vzbujala nobene strahu in respekta. Čez uro ga je videl prihajati iz nasprotni smeri. Premišljeval je, kje neki je hodil ves dan in kakšne opravke ima. Ko se je pozneje informiral, je zvedel, da je bil dvakrat v poslopu mornariškega poveljstva. Toda vzroke za ta dva obiska je zvedel šele zvečer, ko sta se sestala.

Nimam mnogo pojma o brezžični telegrafiji,« je menil Elk, »toda spominjam se, da sem nekoč nekaj bral o namerjalni anteni. (To je antena, s pomočjo katere se lahko ugotovi, od kod prihaja kaka vest, ako je kralj, kjer se oddaja, neznan, op. prev.). Če je namreč treba dognati, od kod izvira kako brezžično poročilo, ga je treba na treh ali štirih različnih krajih poslušati in potem je moči ugotoviti kraj, od koder vest pošilja.«

»Seveda, — oh, kakšen osel sem!« je dejal dik in se popraskal po glavi in jezeč se nad samim seboj.

»Niti na misel mi ni prišlo, da bo vendar treba ugotoviti postajo in njen

kraj, kjer se nahaja, če hočemo prijeti oddajalce.«

»Včasih se mi pač posreči kaka dobra zamisel,« je dejal Elk pohlevno.

Mornariško poveljstvo je že razposlalo vesti v Millford, Haven Harwich, Portsmouth in Plymouth ter zapovedalo ladjam obalne službe, da pošiljajo žabarjevo sporočilo. — Upam, da večerni listi še niso prinesli vesti o smrti jetnika Milisa?«

»Hvala Bogu, še ne! Toda med preiskavo bodo reporterji gotovo kaj zavohali. Odredil sem, da je preiskava za dva tri tedne preložena, kajti občutek imam, da bo v naslednjih tednih nastopila za nas marsikakšna ugodna okolnost.«

»Upajmo, saj je že čas,« je dejal zlovonič Elk. — »Verjemite mi, gospod kapetan, da se od tistega trenutka, ko je bil umorjen Mills ne upam brezskrbno pojesti niti konca pečnice. Kar ne gredo mi v slast, pa čeprav sem cel volk nanje.«

18.

Radijska postaja.

Elkov vedno nezadovoljni uradnik Balder je bil zopet čez mero nezadovoljen in jezen na ves svet in tudi na samega sebe.

»Gospodje od Rekorda so mi že zopet obesili dolg nos,« se je pritoževal, ko je vstopil Elk v urad. »Rekord si domišljuje, da je bolj sposoben ko vsi drugi uradi skupaj.«

Amerikanci so morali spet zategniti pasove

Luksuzni predmeti so že prej izginili, zdaj pa postajajo vedno bolj redke tudi že najpotrebnejše stvari

Buenos Aires, 4. marca. s. Položaj glede prehrane v Združenih ameriških državah se naglo poslabšuje. Ta dežela, ki je imela neizčrpne vire, dežela, ki je obljubljala pomoč zaveznikom in prijateljskim državam in ki so njene obljube vedno ostale samo obljube, je že uvedla najstrožje omejitve v prehrani. Severni Amerikanci bodo morda poslednji, ki bodo okusili omejitve glede živil — takšne so bile denče, ki so jih ljudje na odgovornih mestih ter časopisi razširjali na vse štiri strani sveta. Kolikokrat so dejali in pisali po listih, da se tudi v primeru, če bi vojna trajala sto let, položaj glede prehrane v Združenih ameriških državah ne bi prav nič spremenil, zakaj — tako so zatrjevali — zaloge in viri, ki z njimi ta država razpolaga, so tolikšni, da ne morejo nikdar usahnuti. Zdaj pa so se ljudje v Združenih državah znašli v položaju, ko morajo še bolj zategniti svoje pasove. Pred kratkim so izginili vsi luksuzni predmeti in zdaj postajajo vedno bolj redke tudi tiste stvari, ki so najbolj potrebne.

S 1. marcem so omejitve glede živil še strožje. Po odredbah, ki so takoj začele veljati, bo vsaka oseba v Združenih državah dobila samo po pet liber (približno 2,5 kg) sladkorja na 11 tednov. Nad 200 vrst raznih živil v škatlah bo

mogoče nakupovati samo na podlagi živilskih nakaznic. Vsak mesec bo dovoljeno porabiti le 48 točk. V prvih petnajstih dneh meseca marca bo smel vsak kupiti samo par čevljev.

S 1. aprilom bodo strogo omejitvi tudi prodajo in porabo mesa. Pod zaporo je zdaj že konzervirano meso. Izvzeto je le meso perutnine, ki pa je mešano z ribjim in rakovim mesom. Konzervirano meso pa bo racionirano istočasno s svežim mesom.

Surovo maslo in masčobe še niso racionirane, bodo pa čez poletje. Za nujno potrebno se je izkazalo tudi racioniranje blaga za obleke. Slednjic je omejena tudi poraba gumijastih cevi za avtomobile in je strogo prepovedano, da bi se kdo vozil z avtomobilom kar tako za zabavo. Istočasno z drugimi bodo izdani tudi strogi predpisi za pobiranje skrivne prodaje na črnem trgu, ki povsod v Združenih državah zelo cvete. Racioniranje še nadaljnjih 200 vrst živil v škatlah, ki je začelo veljati včeraj, bo zadelo v Združenih državah vse, bogate in revne. Konzervirana živila, ki so jih ameriški meščani v veliki meri uživali, bodo postala zelo redka stvar. Vsaka oseba bo lahko na mesec kupila na podlagi izkaznice povprečno le štiri do pet škatel navadnega sadja, sočivja in mezg.

Pravi vojni položaj v taboru osnih držav

Berlin, 3. marca. s. Medtem ko je nasprotna propaganda govorila o trenjih in celo o utrujenosti oernih sil, pa svet lahko danes vidi, da stoje stvari ravno nasprotno. Os je sklenila vpreči v delo za to vojno vse svoje združene sile, dokler ne bo na tleh sovražnik in dokler ne bo od evropske celine odstranjena smrtna nevarnost boljševizacije. Po teh ugotovitvah razpravlja »Diplomatsko-politična korespondenca« o sestanku, ki se je vršil med Ducejem in Ribbentropom in pravi, da uradno poročilo o teh italijansko-nemških razgovorih na nepreklicen način približa globok prepad, ki obstoja med zamislijo sil osi in načrti nasprotnikov. Italija

in Nemčija, pravi dalje list, se borita z vsemi silami, ki jih imata pri roki, za varnost velikega evropskega prostora, dočim se naši nasprotniki bore proti evropski celini. To pa ni le prepričanje sil osi in njenih zaveznikov, pač pa tudi nevtralnih političnih krogov, ki presojajo položaj trezno in mirno in ki vidijo v britanskem načrtu za popolno razorožitev sil osi namen, da hoče vso Evropo vreči v naročje boljševizma. Nova odločenost, ki sta jo sili osi vnovič potrdili, ni le naraven pojav za vse zaveznike, pač pa tudi pomirjevalno sredstvo za vse tiste, ki jim je pri srcu rešitev evropske omike.

Sovjeti nočejo priznati prvotnih meja poljske države

Spori med Poljaki in Sovjeti se obravnavajo sedaj kar po radiu

Rim, 3. marca. s. Sovjetska vlada je končno odgovorila na izjavo dozdnevne poljske vlade v Londonu z dne 5. februarja. Besedilo odgovora je razglasila moskovska radijska postaja, in sicer na način, ki ga zgodovina diplomatskih pogajanj ne pozna, posebno pa ne zavezniki v medsebojnem občevoju. Sicer je res, da je zadeven vrgel dal Sikorski, toda Sovjeti, hoteč vrniti Poljakom udarec, so porabili priložnost, da so na lep način poudarili svojo neudeležbo pri imperialističnih obtožbah, s katerimi so zavezniki v medsebojnem občevoju. Sicer je res, da je zadeven vrgel dal Sikorski, toda Sovjeti, hoteč vrniti Poljakom udarec, so porabili priložnost, da so na lep način poudarili svojo neudeležbo pri imperialističnih obtožbah, s katerimi so zavezniki v medsebojnem občevoju. Sicer je res, da je zadeven vrgel dal Sikorski, toda Sovjeti, hoteč vrniti Poljakom udarec, so porabili priložnost, da so na lep način poudarili svojo neudeležbo pri imperialističnih obtožbah, s katerimi so zavezniki v medsebojnem občevoju.

vztraja pri razdelitvi beloruskega ozemlja in se zavzema za politiko razcepitve beloruskega prebivalstva. Sovjetskim političnim krogom se zdi, da je zanikanje pravice ukrajinskemu ljudstvu, da se združi v naravnih mejah, jasen znak za imperialistična nagnjenja poljske vlade. Atlantika karta ne daje nikomur pravice, da bi delal napotje uresničenju narodnih pravic Ukrajincev v Belorusiji. Celo lord Curson, čigar neprijazno stališče do Rusije je znano, pravi, da Poljke ne sme več hlepiti po beloruskem ozemlju, toda poljski voditelji nikakor nočejo razumeti teh stvari. Navedba poljske vlade, da je Poljska od začetka sedanje vojne stalno odklanjala vsako sodelovanje z Nemci proti Rusiji, ne drži. Ves svet pozna zunanjo politiko poljske vlade in njenega zunanjega ministra Becka, ki je poskušal Poljsko pripeljati v boj s Sovjetsko Rusijo. Poljska vlada nima nobenega dobička od tega, ako sedaj poudarja svoje pravice do ukrajinskega ozemlja Bele Rusije, pač pa s sejanjem neprijateljstva med poljskim in ukrajinskim ljudstvom Bele Rusije ne le da poslabšuje bodoči položaj Poljske, temveč celo slabi tudi skupno slovansko fronto v borbi proti nemškim napadalcem. Izjava poljske vlade, pravi končno moskovski radio, dokazuje, da to ni izraz mišljenja poljskega naroda.

Angleški predlog glede spora med Sovjeti in poljsko vlado

Stockholm, 3. marca. s. Kaže, da nesoglasja, ki so nastala svoj čas med poljsko begunsko vlado v Londonu in Sovjetsko Rusijo v glavnem zaradi bodočih poljskih državnih meja nasproti Rusiji, ne bi bili konec, čeprav se britanska vlada prizadeva, da bi jih izgladila. Znani britanski časnik Cummings je včeraj spregovoril v listu »News Chronicle« ter zapisal med drugim naslednje:

»Utegne se zgoditi, da bo Poljska nekoč osvobodjena, a Poljaki si ne smejo delati utvar glede tega, da bo vendarle Sovjetska Rusija tista, ki bo imela odločilno besedo, kadar bodo razpravljali o bodočih poljskih mejah. Moskva se od svoje strani zelo hladno in odločno vede

ter daje vedeti, da Sikorsky ni pokazal nobene volje, da bi se odpovedal poljskim zahtevam po Ukrajini in Vilni. Cummings misli, da ni verjetno, da bi Rusi odstopili Poljski eno samo ped zemlje, ki so jo zasedli, ter zato, da bi oslabil zdravilo ubogim Poljakom, predlaga brez nadaljnega, da jim je treba v nadomestilo dati nič manj ko zahodno Prusijo, ko bo enkrat nemško prebivalstvo te kraje zapustilo! Priporočila, da bo koristno za Poljsko, če sodeluje s Sovjetsko Rusijo in da bo »po vojni« postala najbogatejša in najmočnejša evropska država. Svoja izvajanja končuje s tem, da je opomnil Sikorskega, naj bo miren in naj počaka na mirovno konferenco in na odločitve, ki jih bodo na njej sprejeli.

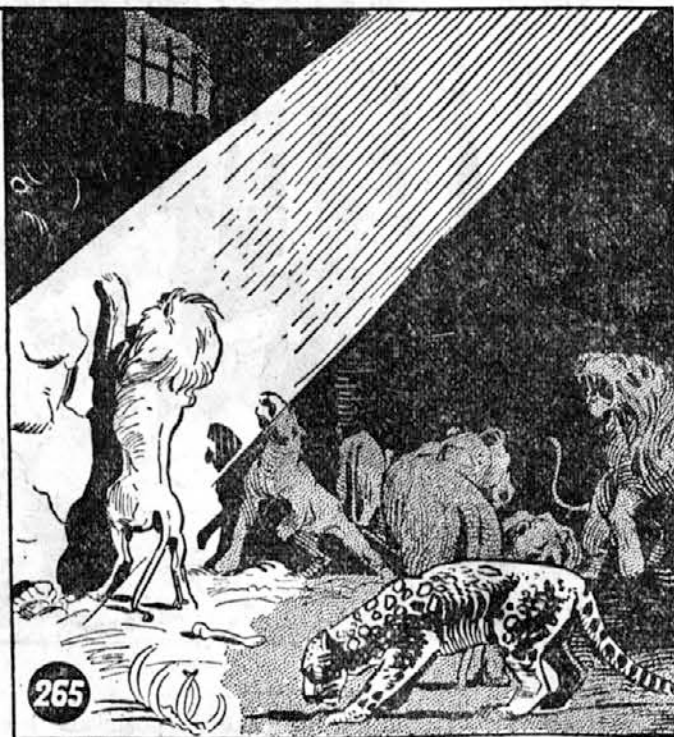
HENRIK SIENKIEWICZ

ROMAN V SLIKAH

265.

Po mestu so že stavili lesena gledališča, da bodo po njih metali kristjane zverem. Iz vse Italije so vlačili vanje zveri. V Afriki so na Tigellinovo zapoved prihajali velikanske love in pošiljali v Rim tigre in slone, krokodile iz Nila, leve s Atlasa, volkove in medvede s Pirenejev, divje pse iz Epira, bivolce in zebre iz Nemčije. Cesar je hotel spomin na požar utopiti v krvi kristjanov, zato so bile priprave za to prelivanje krvi take, kakor jih Rim še ni videl.

266.

Petronij in Vinicij sta stotila vse, da bi Ligijo rešila. Vinicij je Tigelinu ponudil vsa svoja ogromna posestva na Siciliji, da bi deklico izpustil, a prefekt se je bal zameriti se maščevalni cesarici. Poiskal je Popejinega prvega moža in njenega sina iz prvega zakona, pa ni mogel doseči nič. Petronij je hodil okoli vseh, ki so imeli kaj vpliva na Nerona in na Popejo, ni štedil ne z denarjem, ne z obljubami, obiskal je Seneka, Pitagora in celo Krizotemis, ki je bila ljubica cesarjevega ljubljence Vacinija, pa zastoni. Ligija je čemela v ječi in dan iger se je neizprosno bližal. Edino, kar sta dosegla, je bilo, da je Akte obiskala Ligijo, ji prinesla oblake in hrane, podkupila stražarje, da so pustili v miru dekle in Vinicija, ki je z Ursusom vse noči stražil pred dekličino celico.

Štiri ure globokega spanja človeku zadostuje

Berlin, (CE). Ste že kdaj pomislili, koliko časa človek izgubi s spanjem. Tretjino življenja prespimo, in prislovica pravi, da človek, ki spi, ribe ne vlovil.

Vprašanje človekovega spanja je bilo že od nekdaj predmet razmišljanja številnih znanstvenikov. Zadnje čase so prišli do zaključka, da se človek odpočije če ne dolgo, temveč če globoko spi. Če primerjamo med seboj dva človeka, od katerih je prvi malo časa, a temeljito spal, drugi pa dolgo in rahlo, lahko hitro ugotovimo, da se prvi počuti dokaj bolj spočitega kakor pa drugi. Treba je torej spati malo časa, spanje pa mora biti globoko.

Prava mojstra v tej umetnosti sta bila Napoleon in Friderik Veliki. Kakor piše nemški učenjak Teodor Stöckmann, je najboljšo spanje

tisto, ki traja le štiri ure in sicer od sedmih do enajstih zvečer, ali pa od pol osmih do pol dvanajstih.

Mednarodna zveza dvigovalcev uteži je zdaj priznala nov svetovni rekord Madžara Ambrozija, ki je obojerno dvignil 109 kg. Prejšnji rekord je imel Dunajčan Fein z 108,5 kg.

Belgijski olimpijski odbor je za letošnje leto odpovedal vse mednarodne športne nastope, razen boksarskih in kolesarskih. Omejitev bo veljala do konca vojne.

Rokoborec klasičnega stila iz okrožja Donau Alpenland se bodo pomerili za prvaški naslov 14. marca na Dunaju.

Na vzhodnem bojišču je padel znani šajerski smučar Hubert Kotschy.

Letonski športni vodja Plume se je javil kot pro-tovoljce na vzhodno bojišče, ker se bo bojeval proti Boljševikom.

TONE GLAVAN: Zemlja je zadihala

IZVIRNI ROMAN

»Mir, prosim!« je miril, gledaje po hiši in pričakoval sodnikove odredbe.

»Začnite, Sekačnik!«

»Prosim, gospod starešina,« se mu je vljudno poklonil in malo je manjkalo, da ni izgubil ravnotežja. Kmetje so se glasno zasmejali. Sekačnik se je napravil, kot da se sploh ni nič zgodilo.

»Cenilna vrednost je 3500 goldinarjev. Kdo ponuja več?«

Med kmeti je zašumelo. Skoraj vsak se je nagnil k sosedu, so posvetovali in se obotavljali. Nehote je sleherni pričakoval, kdo bo udaril prvi z besedo na dan. Dregali so drug drugega, silili z očmi in kimali z glavami. Hiša je postajala živahnejša. Ze se je čulo polglasno prigovarjanje: »Daj, Komolec!« »Kaj bom jaz, ti daj, Rajtaje! Potlej bom pa še jaz.«

»Zganite se, zganite!« je silil Sekačnik. 3500 goldinarjev. Kdo ponuja več? Dober grunt, postavil se bo, kdor ga bo kupil. Jaz bi ga precej, če bi imel denar.

»Kdo ti pa brani?« mu je nekdo zabrusil.

»Ti že ne!« je Sekačnik odgovoril nazaj. »Kdo da več? Možje, zgibajte se! Zdaj gre za res.«

Tudi Boštjan je preudarjal, ali naj zgrabi ali ne. Najbolje bo, da ne. Če bi takoj zagrabil, bi preveč zbudil pozornosti med dražilci. Potlej bi mu oporekali številke že kar tako, iz nagajivosti, malo iz nevoščljivosti in zavisti, ki je lastna samo kmetom. Ne, ne, boljše bo, da čaka. Bo že kdo, ki bo prvi zaklical. Tudi vaščanje, ki so stali okrog njega, so mu šepetali, naj počaka, naj zakliče potlej, ko bo šlo v vrhunec in naj pazi, da bo takrat nabijal, kar se bo dalo. Kmetje so zvitli. Bil je nestrpen, noge so

se mu tresle, in če bi ne imel nikogar zraven sebi bi zbežal, pa bi sam ne pomislil kam. Nič se ni zmisli na Minko, na svoj dom, na srečo, zdelo se mu je, da je tu siloma, da, prisiljeno. Oziral se je naokoli. Ugledal je očeta, ki mu je živalno kimal, kot bi hotel reči: »Boštjan, korajžol! Odkimal mu je nazaj. Zraven njega je stal Tehar. Bil je resen in nekam zamišljen. Samo pomigal je z glavo. Pri vratih je ugledal Minko. Hotel je govoriti, pa je dala prst na usta, češ, naj molči, ker bo bolje tako. Dal ji je znamenje, da razume, se ji nasmejal in se obrnil. V tistem hipu je imel pogum, da bi kupil ves svet... Nič, si je mislil. Kar bo, pa bo. Poskusimo!

»3600,« je zaklical in se dvignil znad glav. Sekačnik je povzel:

»3600. V prvo... v drugo... v...«

»3700,« je izklical kmet na drugem koncu.

»Aha, Suhokrajinec se je oglašil,« so na mah povedali Rebrjanje. »Boštjan, pazi! Ta zlod ima pod palcem.«

»3700... v prvo... v drugo...«

»3750,« se je ujezil domači Blask, a samo, da bi Krajince spravil v jezo. Blask je namreč predobro poznal Suhokrajince Mirnika, on pa njega.

Sekačnik je ponavljal, Mirnik se je ujezil prav za res:

»Ti, Blask?« se je zasmejal in kri mu je zavrela po licih, da je postal mahoma rdeč ko rak. »Ti, Blask? Koliko pa te je, siromak? Še tvojo kajžo kupim za nameček, sobenjak.« Mirnik je govoril s tenkim, piskajočim glasom.

»Ha, ha, ha,« se je Blask globoko smejal. »Le nikar se ne petelini, da te ne bo kap, Mirnik! Zena bo preveč jokala in gotovo se nisi napravil testamenta. Mene pa lahko v njem kar izpustiš. Pri fari pa bom že molil očenaše.«

Sekačnik je moral prenehati. Jezil se je, otepal okoli sebe, kot bi se branil brenčočih čebel, a navezadnje se je le umiril in potrpežljivo čakal, da prepričljiva končata.

»Le počakajte!« mu je grozil Mirnik. »Morda še pride čas, ko

me boš prišel prosit na posodo. Lej jo, jo vidiš figo pasjo?« se mu je režal in mu molil skrotovičeno pest.

»E, e, kdaj pa je še pes delal fige, ha, ha...« se je smejal Blask in precej za njim vsa hiša in tudi gospodje okoli mize.

»Nikdar še nisem pri nikomur prosil na posodo, najmanj pa ti tebi, vijačnik, skopuh. Saj imaš dobro ime, Mirnik, he, he, debel si pa ravno za mirnik.« Spet se je zasmejala vsa hiša.

»3800,« je zaklical Mirnik.

»3850,« je precej prijel Boštjan.

»3870,« je podražil Mateve s Cviblja.

»3900,« je pribil Mirnik.

»3900,« je enakomerno ponavljal sluga. »V prvo... v drugo... v tre...«

Vsem je zastajala sapa. Mirnik je bil že zmagovalen in škilil je na Boštjana, ki je postal v trenutku bled in propadel. Boštjan se je zavedel, da nima več denarja. Najraje bi se udrl v zemljo, da bi ne osramotil svoje vasi pred Mirnikom in Minko ne pred vasjo...

»Udari Boštjan!« je zaklicala Minka. Zaklical je kar nagnosko:

»3950,«

Vsi so se globoko oddahnil. Mirnik je pihal in klet.

»Le nikar se ne petelini! Rebrjanje imamo denar,« ga je dražil Blask.

»Molči!« mu je oni zabrusil.

»Tebi že ne!« Se v grobu boš opletal z njim.«

»... v prvo... v drugo... v...«

»3960,« je spet podražil Pavčnik iz Zafare.

»Lej ga zlodja!« je ušlo Blasku. »Ko bo treba pa plačati, bodo

pa polne hlače, ha, ha...«

Mirnik je precej nato pribil:

»4000,« Oddahnil si je globoko in s samozavestjo pogledal po

kmetih, češ, kdo more čez.

Dolg premor. Sekačnik je spet počasi klical:

»V prvo... v drugo... v...«